

Written by
Saturday, 07 June 2008 13:17 -

ஐக்கிய இராச்சிய அரசு பல்கலைக்கழகம், "கார்ல் மார்க்ஸ் பல்கலைக்கழகம்" என்று மறுபெயர் சட்டப்பட்டது. மார்க்ஸ், லெனின், மாவோ ஆகியோரது படங்கள் மறைகு ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகங்களில் அலங்கரித்தன. அவை நடந்து நாற்பது ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. 1968 பிரெஞ்சு மாணவர் எழுச்சி தந்த விளைவுகள் பற்றி திரும்பி பார்க்கும் வளை, அதன் பலன்களை அனுபவித்துக் கொண்டே, வரலாற்றை பார்க்க மறுக்கும் பலர் எம்மிடையே உள்ளதையும் கவனிக்க வேண்டும். இன்று "ஐரோப்பிய கலாச்சாரம்" என்றும், "ஐரோப்பிய ஜனநாயகம்" என்றும் நாம் காணும் பல மறைகு ஐரோப்பிய மாணவர் போராட்டங்களின் பலன்கள் என்பதை பலர் அறிவதில்லை. தற்போதும் சில திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களும், இடதுசாரி எழுத்தாளர்களும் 1968 புரட்சியை பற்றி, மக்களுக்கு தவறாக காட்டி விளக்கின்றனர். அன்றைய இளைஞர்கள் கட்டற்ற பாலியல் உறவு வேண்டினர் என்று கொச்சைப்படுத்தும் "டர் மர்ஸ்" படம், மக்களுக்கு தவறான வரலாற்றை போதிக்கின்றது. "கனவு காண்பவர்கள்" என்ற தலைப்பே, புரட்சி என்பது வெறும் கனவு மட்டுமே என்று எடுத்துத்தியம்புகின்றது.

உண்மையில் 1968 மே மாதம் பாரிஸ் பல்கலைக்கழகங்களில் இடம் பெற்ற மாணவர் புரட்சி, சமீபியத்தில் இருந்து தோன்றவில்லை. அதற்கு முன்னரே ஜெர்மனிய மாணவர்களும், அமெரிக்க மாணவர்களும் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர். "ஹிட்லரின் பிள்ளைகள் நாம், நாசிசு கடந்த காலத்துடன் கணக்கு தீர்க்க வந்திருக்கிறோம்." என்ற முழக்கத்துடன் பெர்லின் மாணவர் போராட்டம், மறைகு ஜெர்மனியில் பதவிகளில் இருந்த முன்னாள் நாசிசு அனுதாபிகளை நீக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை மட்டுமே ஆரம்பத்தில் முன்வைத்தது. பின்னர் "சமீபத்தை பிரிவு"(RAF) என்ற ஆயுதகலாச்சாரத்தையும் நம்பும் தீவிரவாத குழுவாகியது வேறு கதை. அதே போல தசாப்த காலம் நீடித்த வியட்நாம் போரை நிறுத்திய அமெரிக்க மாணவர் போராட்டம், பின்னர் ஹிப்பி கலாச்சாரமாக சீரழிந்தது தனிக்கதை.

பிரான்ஸ் மட்டுமே புரட்சியின் விளிம்பிற்குச் சென்று மீண்டது. பாரிஸ் நகர பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தையே கைப்பற்றிய மாணவர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள், தொழிலாளர் மத்தியிலும் புரட்சியை முன்னெடுப்பது குறித்து வகுப்புகள் எடுத்து, இயக்கமாகினர். தொழிற்சாலைகளை கைப்பற்றிய தொழிலாளர்கள், அவற்றைத் தாமதே நிர்வகித்தனர். இருப்பினும் வன்முறை பிரயோகிக்க தயாராக இருந்த அரசு இயந்திரம், அதனோடு ஒத்துழைத்த கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற காரணங்களால் புரட்சி வறையிடையிலே. அன்று மாணவர் தலைவர்களாக இருந்தவர்கள், தற்போது நிர்வாகிகளாகவும், முதலாளிகளாகவும் மாறியுள்ளனர். உண்மையில் மறைகு ஐரோப்பா அன்றும் புரட்சிக்கு தயாராக இருக்கவில்லை. அவர்கள் கட்டேட்சீர்திருத்தங்களையெங்கி விட்டு, தமது இருப்பை காப்பாற்றிக் கொண்டன அரசாங்கங்கள்.

அப்போது ஐரோப்பாவில் ஒரு கலாச்சாரப் புரட்சி (அரசு ஆசீர்வாதத்துடன்) மக்களின் வாழ்க்கையை, சிந்தனையோட்டங்களையெல்லாம் மாற்றியது. மதங்கள் நிர்ணயித்த பழமையான கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்தன. பாலியல் சூதாட்டம் ஐரோப்பிய கலாச்சாரத்தின் ஓரங்கமாகியது. மலேமும் மார்க்சியமும், மாவோவியமும் படித்து விட்டு மாணவர்கள் கோரிய "அதிகபட்ச ஜனநாயகம்", வழங்க வேண்டிய நிர்வாகம் ஏற்பட்டது. பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தில் மாணவர்கள் பங்கு, தொழிலாளர் நலன்குறித்து தீர்மானிப்பதில் தொழிற்சங்கத்தின் பங்கு என்பன அதன் பின்னரே ஏற்பட்டன. பலர் நினைப்பது போல, இத்தகைய அம்சங்கள் "ஐரோப்பாவின் மெல்லவங்கள்" அல்ல. அவையாவும் அறுபதுகளில் இடம்பெற்ற மாணவர் புரட்சியின் பலன்கள்.

அன்று இருந்த ரஷ்ய சார்பு கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் யாவும் புரட்சிக்கு விரோதமாக இருந்ததால், மாணவர்கள் வறையிடத்தைத் திருந்தனர். அதனால் தான் ஆங்காங்கே பல ஆயுதப்போரட்டத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட தீவிரவாத இயக்கங்கள் தோன்றின. பிரான்சில் Action Directe, ஜெர்மனியில் Rotte Armee Fraktion, இத்தாலியில் Red brigade, பெல்ஜியத்தில் CCC, என்பன குண்டுவெடிப்புகள், அரசியல் தலைவர்கள், முதலாளிகளை கொலைசெய்தல் போன்ற வலைகளில் ஈடுபட்டன. ஜனநாயக வழியில் போராட நினைத்த மாணவர்கள் மாவோயிசு கட்சிகளை நிறுவினர். இன்று தீவிரவாத இயக்கங்கள் மறைந்து விட்டன. மாவோயிசு கட்சிகள் ஓரளவிற்கு நிலைத்து நிற்கின்றன.

அன்றிருந்த ரஷ்ய சார்பு கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், "ஸ்டாலினிசு விரோத" அரசியலால் பாதிக்கப்பட்டு, மிதவாத நிலைக்குத் திரும்பி, புரட்சி ஏன் வல்லவில்லை என்பதற்கான காரணம். ஸ்டாலினுக்கு பின்னர் வந்த குரூஷ்வே, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போரடை நிராகரித்து, "சமாதான சகவாழ்வு" என்ற புது சித்தாந்தம் வகுத்தால்; கருத்து வறையாட்களை கொண்ட சீன, அல்பேனிய கொம்யூனிஸ்டுகள் மீண்டும் கொம்யூனிச

Written by

Saturday, 07 June 2008 13:17 -

அகிலத்தை விட்டு வளியேறினர். அவர்கள் ரஷ்ய வழியை பின்பற்றிய பிற கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளை "திரிபுவாதிகள்" என்றழைத்தனர். தாம் மட்டுமே புரட்சிகர பாதையில் செல்வதாக கிறினர். இதனாலேயே அறுபதுகளில் மோசு ஐரோப்பாவில் எழுச்சியுற்ற மாணவர்கள், மாவோவை பின்பற்றினர். இந்த வரலாற்று தொடர்ச்சியை காண மறுக்கும் சில இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள், "1968 புரட்சியின் தோல்விக்கு" வறோ காரணங்களை தடுக்கின்றனர்.

உண்மையில் அன்றைய புரட்சி வற்றியடையாவிட்டாலும், நிச்சயமாக தோல்வியடையவில்லை. காலம் காலமாக ஐரோப்பிய மக்களின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானித்த பழமனவாதிகள் செல்வாகற்ற சிறுபான்மையினராகினர். அந்த இடத்தை தனி மனித சூதந்திரம் பிடித்துக்கொண்டது. உண்மையில் லிபரல்களுக்கும் பிடித்த விடயம் அது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தமை, பல ஜனநாயக உரிமைகள் கிடைத்தமை என்பன, அறுபதுகளில் இடம்பெற்ற மாணவர் புரட்சியின் பெறுபேறுகள். மோசு ஐரோப்பிய அரசுகள் அவ்வப்போது வெடிகும் மக்கள் போராட்டங்களை அங்கீகரித்து, சில கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வதால் தனது இருப்பையும் தக்கவைத்துக் கொள்கின்றன. இந்த வளநைது கொடுக்கும் தன்மை, ஆண்டாண்டு காலமாக மக்கள் போராடி பெற்ற உரிமைகளை, தான் "மனவந்து கொடுத்து" சலுகைகள் போல காட்டிக்கொள்ள உதவுகின்றது. அதனாலே தான் இன்று உலகில் பலர், 1968 பிரெஞ்சு புரட்சியை போன்ற பல விடயங்களைப் பற்றி களேவிப்படாதவர்களாக உள்ளனர்.